

af Lovforslaget, at den er gaaet ganske fredeligt i Aar. Ved de to Behandlinger, til hvilke der bliver stillet Ændringsforslag, har der været Enighed om alle Ændringsforslagene undtagen det ene angaaende Tørveværker, som blev vedtaget i Dag. Det er jo ikke en stor Sag, der har været Uenighed om i Dag, selv om man naturligvis kan tillægge den forskellig Betydning. Men ellers har der været Enighed om samtlige Ændringsforslag. De har været stillede af Udvalget og tiltraadte af Ministeren eller stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. Jeg maa maaske her tilføje, at Ændringsforslaget om Borris Landbrugsskole i Virkeligheden er tiltraadt af Udvalget. Det staaar ganske vist i Listen som foreslaaet af Ministeren uden at være tiltraadt af Udvalget, men det er altsaa tiltraadt. Der har da været Enighed om alle de vedtagne Ændringsforslag undtagen det, jeg før nævnede, og et andet, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, som man nu fortryder, at man har vedtaget, det kan jo ogsaa hende.

Finanslovsforslagsbehandlingen er for saa vidt gaaet meget fredeligt, og man kunde maaske sige som saa: Er der da Grund til at fremsætte Udtalelser, som er af mindre fredelig Natur. Det maa man dog ombagefter, naar man har hørt Udtalelserne. Jeg har kun en Følelse af, at det kan være rigtigt ved denne Lejlighed at sige nogle Ting, som vel ikke alle — det har jeg Lov til at forudsætte — er enige med mig i, eller om hvilke jeg paa Forhaand ved, at en Del af Tingets Medlemmer vil være uenige med mig. Jeg tror alligevel, det kan være rigtigt at sige dem her, fordi jeg har en Fornemmelse af, at det ikke er helt heldigt, at man ved Debatten ude omkring paa Vælgermøderne staaer op fra vore Modstanderes Side, særlig paa de Møder, hvor man enten tager Entré eller har sørget for at lukke Offentligheden ude, og siger Ting, som jeg vil tro at man ikke vilde være slet saa rapmundet til at fremkomme med, naar man skulde sige dem her i Tinget.

Blandt det, der har givet mig Anledning til de Bemærkninger, jeg ønsker at fremsætte, er et Møde, der blev afholdt i Roskilde forleden, hvor man vedtog en Resolution. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) holdt der Hoved-

talen, og Tendensen i Talen og Tendensen i Resolutionen faldt udmærket godt sammen, en meget slet Tendens baade i Udtalelserne og i Resolutionen. Der er i det hele fra den Side, som det ærede Medlem repræsenterer, blevet rejst nogle temmelig ubeherskede Angreb i Anledning af den Beslutning, som radikale Venstremænd og Socialdemokraterne, henholdsvis paa Landsmødet og Kongressen, har taget om et begrænset Samarbejde ved de kommende Folketingsvalg. Der er fremkommet ret ubeherskede Udtalelser, og jeg maa sige, at jeg forstaaer dem ikke rigtig. Jeg forstaaer ikke, at man fra den Side er blevet saa forbitret over, at der er kommet et begrænset Samarbejde i Gang mellem de to Partier, saa meget mindre som man fra den Side, der nu er saa vred, hidtil har haft meget travlt med at fortælle os, at et saadant Samarbejde vilde hævne sig blodigt paa dem, der gik ind i det. Hvis der er nogen Sandhed deri, forstaaer jeg ikke denne Vrede. Thi der er vist ikke noget, man fra den Side ønsker hidsigere end, at det skal gaa de Radikale og Socialdemokraterne saa slet som muligt; hvis det begrænsede Samarbejde altsaa kunde bevirke, at vi fik Klø ved Valgene, maatte de Herrer være himmelglade derfor, og saa er der jo ingen Mening i, at man gaar rundt og spiller fornærmet over dette Samarbejde.

Jeg synes heller ikke, der er Grund til at fremsætte ubeherskede Udtalelser i den Anledning, thi det er jo noget, de Herrer længe har været forberedte paa. Hvis man har kunnet regne med, hvad der skrives i de Herrer Blade og de Udtalelser, de Herrer selv har fremsat, har de i lang Tid været forberedte paa, at et Samarbejde mellem radikale Venstremænd og Socialdemokrater var noget lige saa selvfølgelig som Almanakken eller det, at man skulde have Valg. Derfor forekommer det mig, at de ikke har Ret til at blive overraskede, der er ikke nogen som helst Grund til det. Den Overraskelse, de føler i saa Henseende, er ikke saa berettiget, at den i alt Fald berettiger dem til at bruge de voldsomme Udtryk, de anvender i den Anledning. Jeg ser i de voldsomme Udtryk, man hengiver sig til i Anledning af Samarbejdet, noget andet end dette, at det var en Ting, man havde været forberedt paa længe, og noget